

φτηνή δημαγωγία

από τα θανατόμετρα

στα κρουσματομέτρα

Η εμφάνιση του ιού sars-cov-2 και της covid-19 σίγουρα βρήκε πολύ κόσμο απροετοίμαστο, χωρίς δεδομένα και γνώσεις σχετικά με την υγεία, τις επιδημίες, και τους πιθανούς τρόπους διαχείρισης. Είχαν από καιρό καταφέρει να μας απομακρύνουν από τα σώματά μας, και ήρθε αυτή η ήττα μας να συνδυαστεί με την δυσκολία μας στις επιστημονίστικες αερολογίες που μόνο να μας φρικόσουν κατάφεραν – μάθαμε να ακούμε για στατιστική, κρούσματα, αντιμετώπιση, τύπους εμβολίων, τύπους μάσκας, ιικά φορτία, συμπτωματικούς και ασυμπτωματικές, χωρίς να καταλαβαίνουμε και πολλή. Αυτό στην Ελλάδα αλλά και σε άλλες χώρες το αξιοποίησαν οι ειδικοί του κράτους με την ανεκτίμητη βοήθεια των δημαγωγών και των ηακέδων τους (με τα αντι-κοινωνικά δίκτυα να συναγωνίζονται σε αθλιότητα τα παραδοσιακά ενημερωτικά/δημοσιογραφικά) έτσι ώστε να επιβάλουν μια και μοναδική θεώρηση/οπτική, απαγορεύοντας ουσιαστικά την οποιαδήποτε δημόσια κουβέντα κριτικής στην κυρίαρχη αφήγηση. Η υγεία, η ασθένεια και η διαχείρισή τους όμως δεν είναι απλές «αντικειμενικές» πραγματικότητες, αν με τον όρο «αντικειμενικές» υπονοείται ένα τέτοιο βιολογικό υπόστρωμα που υπερκαθορίζει το οτιδήποτε μπορεί να ειπωθεί για αυτές. Και παρότι δεν έχουμε καμιά διάθεση να ασχοληθούμε μοναχά με αυτό το βιολογικό υπόστρωμα του ιού (δε θέλουμε να μπλέξουμε στα μονοπάτια του επιστημονισμού), θεωρήσαμε σημαντικό να αναδείξουμε κάποια κομβικά σημεία που παρουσιάζονται αβάσιμα σαν αδιαπραγμάτευτες, αναντίρρητες, αντικειμενικές αλήθειες τους τελευταίους μήνες. Πώς λοιπόν κατάφεραν, διαστρεβλώνοντας τις έννοιες του «θανάτου από covid» και του «κρούσματος», να εξαπολύσουν αυτήν την τερατώδη τρομοεκστρατεία και να επιβάλουν όλες αυτές τις καινοφανείς τεχνικές διακυβέρνησης (απαιτήσεις πειθαρχίας και υπακοής στις διαταγές των "ειδικών");

Από την αρχή της κήρυξης της πανδημίας, τα κράτη ανά τον κόσμο βάλθηκαν να πείσουν τους πολίτες για τη θνητότητα της covid-19, με τον Π.Ο.Υ. να προβλέπει ένα ποσοστό 3,5%. Πώς θα κατάφερναν λοιπόν να πείσουν τον κόσμο πως ο sars-cov-2 αποτελεί φονική απειλή για την ανθρωπότητα; Είναι πια γνωστό πως αποτελεί διεθνή πρακτική η **διόγκωση του αριθμού των «θυμάτων της covid-19»**.

Από ιατρική άποψη, είναι δύο τελείως διαφορετικά πράγματα ο θάνατος ΑΠΟ κορωνοϊό και ο θάνατος ΜΕ κορωνοϊό! Ενώ στην πρώτη περίπτωση ο ιός είναι όντως η αιτία θανάτου ο οποίος έρχεται για παράδειγμα από επιπλοκές στο αναπνευστικό σύστημα, η δεύτερη περίπτωση αναφέρεται σε άτομα που βρέθηκαν θετικά στον ιό αλλά ο θάνατός τους δε σχετίζεται με αυτόν. Για παράδειγμα, οι θάνατοι αυτοί μπορεί να προήλθαν από ένα καρδιακό επεισόδιο ή από καρκίνο μέχρι και από ένα τροχαίο! Αλλά η λίστα δεν τελειώνει εδώ. Την θνητότητα της covid-19 έρχονται να αυξήσουν και θάνατοι για τους οποίους υπάρχει η υποψία ότι οφείλονται στον ιό χωρίς καν να έχει διαπιστωθεί η ύπαρξή του στα άτομα.

Σε αυτό το θέμα χρήσιμο είναι να θυμίσουμε τι είπε τη μακρινή 4η Μάη 2020 ο (καθηγηρωμένος) επιστημονικός αρχιερέας τσιόδρας στη διάρκεια της επίσημης ενημέρωσης όπου μας εξηγούσε για την κοινή δεξαμενή που έχουν φτιάξει για τους νεκρούς που χρεώνονται στην covid-19: "Οποιοσδήποτε πέθαινε **από** ή **με** Covid καταγραφόταν σαν να πέθαινε **από** Covid. Θυμάμαι, για παράδειγμα, μια εγκεφαλική αιμορραγία. **Το να έχεις Covid δεν σημαίνει απαραίτητα ότι πεθαίνεις από την Covid. Εμείς το καταγράφαμε σαν να πεθαίνεις από Covid, το βάζαμε δηλαδή μέσα στην κοινή δεξαμενή.** Και νομίζω είμαστε σωστοί που το κάναμε αυτό."

Τα παραπάνω αποτελούν συστηματική πλαστογράφηση στοιχείων σχετικά με το ποσοστό θνητότητας του κορωνοϊού. Και με αυτή τη θεαματικότητα του θανάτου κατάφεραν να δικαιολογήσουν όλα τα καταναγκαστικά μέτρα που παραβιάζουν κάθε έννοια ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

**είμαστε όλοι
κρούσματα!**

Η μυθολογία των κρουσμάτων

Έχοντας τεκνιώσει και εξαντλήσει το θέμα της θνητότητας του covid-19, τα κράτη και οι δημαγωγοί τους συνεχίζουν να αναπαράγουν το κλίμα τρόμου, με τη ρητορική τους να βασίζεται πλέον στην αύξηση των κρουσμάτων. Όποιος/α διαθέτει ακόμα κάποιο πνεύμα αμφισβήτησης, εύκολα θα αναρωτηθεί: Τί αποκαλούμε «κρούσμα»; Πώς εντοπίζεται ένα «κρούσμα»;

Είναι σημαντικό να γίνει κατανοητό ότι η λέξη «κρούσμα» σημαίνει πολλά περισσότερα απ' το ότι στο σώμα κάποιου υπάρχει ένας ξένος οργανισμός. Πρέπει να υπάρχουν σημάδια (που τα παρατηρεί ο γιατρός) και συμπτώματα (που τα διαπιστώνει ο καθένας στον εαυτό του). Ενώ σ' αυτά που αποκαλούνται τώρα «κρούσματα» επειδή βγαίνουν θετικά δεν υπάρχουν ούτε σημάδια ούτε συμπτώματα κάποιας ασθένειας. Αν το "κρούσμα" πραγματικά νοσεί, το άτομο έχει συμπτώματα επειδή μεταφέρει μεγάλο ιικό φορτίο και είτε αυτό επιτίθεται στο σώμα του είτε το ανοσοποιητικό του σύστημα το πολεμάει, συνήθως ένας συνδυασμός αυτών των δύο. **Τα κράτη και οι «ειδικοί» τους, σε παγκόσμια εμβέλεια, αποφάσισαν να ονομάζουν κάποιον «κρούσμα» αν το δείγμα της βλέννας που του πήραν βγαίνει θετικό σε ιικό RNA, μιας και αυτό είναι που μετράει το PCR test.** Αν ένα άτομο έχει τον ιό θα είναι θετικό, αυτό είναι αναμενόμενο. Αλλά μπορεί επίσης να είναι θετικό αν είχε τον ιό πριν μερικές εβδομάδες ή μήνες, και έχουν απομείνει κάποια θραύσματα απ' τον νεκρό πια ιό. Είναι επίσης πιθανό ότι υψηλά φορτία από άλλους, συγγενείς αλλά διαφορετικούς κορωνοϊούς, απ' αυτούς που προκαλούν το κοινό κρουσθόγημα, να αντιδράσουν με ένα τεστ PCR βγάζοντας το αποτέλεσμα του θετικό.

Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι αυτή η διαστρέβλωση της έννοιας του «κρούσματος» είναι απαραίτητη για τη συνέχιση της τρομοεστρατείας και τη διατήρηση και μεγέθυνση των μέτρων πειθάρχησης.

Διασπείρουν μαζικά αγοραφοβίες, νευρώσεις, καταθλίψεις – και το κάνουν συνειδητά!

Παροξύνουν την ενδο-οικιακή βία – και το κάνουν συνειδητά!

Προκαλούν χρεωκοπία των κοινωνικών σχέσεων – και το κάνουν συνειδητά!

Ταπεινώνουν χιλιάδες ΥΠΕΙΣ ανθρώπους όλων των ηλικιών προσπαθώντας να τους μετατρέψουν σε κατοικίδια (: φαγητό, χέσιμο, μια ώρα «βόλτα» με το λουρί της αστυνομίας· και «τπλε-εργασία» βέβαια, για να υπάρχει ένα «νόημα στην καθημερινότητα») – και το κάνουν συνειδητά!

Επιβάλλουν στις κοινωνικές σχέσεις την κατοχή τους απ' τις τηλεπικοινωνιακές εταιρείες, απ' τις πολυεθνικές και τις κρατικές υπηρεσίες της μαζικής επιτήρησης – και το κάνουν συνειδητά!

Διαφημίζουν την εγωϊκή αντικοινωνικότητα των social media σαν ... «κοινωνικότητα» - και το κάνουν συνειδητά!

Διαβρώνουν κάθε φυσική συνάφεια του κόσμου κατηγορώντας την σαν μολυσματική – και το κάνουν συνειδητά!

Όλη αυτή η σαδιστική παράνοια της εξουσίας προβάλλεται σαν «προστασία της δημόσιας υγείας»!! Και απαγορεύει οποιαδήποτε κριτική!!!

Όταν η ιατρική γίνεται αστυνομική
τότε οι μηχανισμοί καταστολής εμφανίζονται σαν «φάρμακο»...
Κι αυτό δεν προστατεύει την υγεία κανενός
- εκτός απ' την "υγεία" των μηχανισμών...

από την άσκητ. έκδοση δρόμου
"Πιεζορόμιο" #4

Διάφοροι υποστηρίζουν ότι ο ιός δεν υπάρχει. Είναι μία εντελώς ληθεμένη ιδέα που μπερδεύει την ύπαρξη (ή τη μη ύπαρξη) ιών, μικροβίων, νοσογόνων μικρο-οργανισμών γενικά, με τον θόρυβο που μπορεί να γίνει για κάποιον απ' αυτούς. Ιοί υπάρχουν – είναι μεγάλη ανοησία να πλεί κάποιος ότι "όχι, αυτός δεν υπάρχει"! Το πραγματικό ζήτημα με τον sars-cov-2 δεν είναι η ύπαρξή του, αλλά η επικινδυνότητα και η διαχείρισή του.

Πώς μπορεί να εξηγηθεί αυτή η τερατώδης τρομοεστρατεία και η τεχνητή διόγκωση της φονικότητας της covid-19 από "ειδικούς" και μήντια; Μια απάντηση είναι η επιβολή εκείνου που ονομάστηκε **social distancing** – η κοινωνική αποξένωση! Ένα εξαιρετικά τολμηρό βήμα στην αναδιοργάνωση των κοινωνικών σχέσεων, μαζικά, σε πάμπολλα μέρη του κόσμου· ένα βήμα που ωστόσο έγινε επίκαιρο στη βάση των αναγκών κερδοφορίας των αφεντικών της σε εξέλιξη 4ης βιομηχανικής επανάστασης, μέσα απ' την γενικευμένη ψηφιακή μεσολάβηση και την γενικευμένη μηχανοποίηση των πάντων! Σίγουρα δε χωράνε αυτές οι γραμμές όλες μας τις σκέψεις, απ' την άλλη όμως αναλύσεις του τύπου "κλείνουν τα μαγαζιά άρα ο κορωνοϊός πλήττει τον καπιταλισμό" είναι τουλάχιστον αφελείς. Σε μια εποχή που η κρίση βαθαίνει και εντείνονται οι ανταγωνισμοί μεταξύ διαφορετικών κεφαλαίων και κρατών, **κάθε ευκαιρία για πιο εύκολη και γρήγορη αναδιάρθρωση σίγουρα τους είναι ευπρόσδεκτη**. Είναι αρκετοί εκείνοι οι καπιταλιστικοί κλάδοι που επωφελήθηκαν σημαντικά απ' αυτήν την ιστορία· σε τέτοιο σημείο ώστε θα είχαν κάθε λόγο να φτιάξουν αυτήν τη μαζική παραπληροφόρηση. Ένα πολύ απλό παράδειγμα είναι αυτό των φαρμακοβιομηχανιών: ο covid-19 ήταν μια

"χρυσή ευκαιρία" για αυτές τις εταιρείες που ελέγχουν, ουσιαστικά, τη βιομηχανία της υγείας σε μεγάλο μέρος του πλανήτη. Η μαζική προπαγάνδα μετέτρεψε τον κορωνοϊό σε Ιό της Αποκάλυψης – και αυτός ο τρόμος και οι καθολικές απαγορεύσεις ήταν η απαραίτητη προϋπόθεση για να μας πλένε απ' την περασμένη άνοιξη: **μόνο όταν θα βρεθεί ένα φάρμακο (ή εμβόλιο...) θα ξαναγυρίσετε σε κανονική ζωή!**

Σηκώνουμε τα κόκκινα μαντήλια!

(τι είμαστε και τι υποστηρίζουμε)

*Λένε ότι το πρώτο θύμα
κάθε πολέμου είναι πάντα η αλήθεια.
Τι διαφορετικό θα περίμενε κανείς από
έναν "πόλεμο κατά ενός άορατου εχθρού";*

Υπάρχει περίπτωση κράτος και κεφάλαιο να μην μας πλένε την αλήθεια και να μην δουλεύουν για το καλό μας; Η ιστορία των τελευταίων τουλάχιστον δύο αιώνων μας δείχνει πως ναι! Τα κράτη φυσιολογικά προσπαθούν να επεκτείνουν συνεχώς τα όρια της επιβολής τους και οι επιχειρήσεις τις κερδοφορίες τους, σίγουρα όχι για το καλό των εργατών/τριών, όσων δηλαδή από τη δουλειά τους πλουτίζουν τα αφεντικά και από την υπακοή τους συντηρείται το κράτος.

Επειδή η κάθε σκέψη (πρέπει να) οδηγεί σε μια επόμενη, αντιλαμβανόμαστε ότι το σύστημα με το οποίο λειτουργεί ο κόσμος όλος (που, γιατί να το κρύψουμε, είναι ο καπιταλισμός) περνά μια κρίση, που για να την ξεπεράσει κάνει ό,τι έκανε και με τις προηγούμενες κρίσεις του: αναδιαρθώνεται. Καθορίζει εκ νέου δηλαδή, με όρους υλικής δύναμης και προπαγάνδας, κάθε τι που αφορά

εμάς, τις εργάτριες και τους εργάτες, που του παρέχουμε όσα έχει. Πώς δουλεύουμε και πώς (δεν) αμειβόμαστε, πώς (δεν) κοινωνικοποιούμαστε, πώς (δεν) κυκλοφορούμε, αλλά και πώς (δεν) σκεφτόμαστε. Φτιάχνει στα μέτρα του, πέρα από τα στενά όρια της εργασίας (την οποία επανακαθορίζει), και ένα νέο μοντέλο συμπεριφορών και τρόπου σκέψης, επιβάλλοντας ταυτόχρονα και μια όλο περισσότερο εντεινόμενη επιτήρηση σε κάθε τόπο και χρόνο.

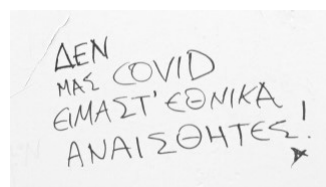
Σε μια εποχή που η κρίση βαθαίνει και εντείνονται οι ανταγωνισμοί μεταξύ διαφορετικών κεφαλαίων και κρατών, κάθε ευκαιρία για πιο εύκολη και γρήγορη αναδιάρθρωση σίγουρα τους είναι ευπρόσδεκτη. Κάποιες επιχειρήσεις ευνοούνται και κάποιες άλλες θα σβήσουν ή θα τοποθετηθούν στους κλάδους αιχμής που αναδεικνύονται ως πιο επικερδείς. Τέτοια ευνοημένα κεφάλαια, όπως των φαρμακοβιομηχανιών και των εταιρειών πληροφορικής (αλλά όχι μόνο), φαίνεται να είναι αυτά που σε συνεργασία με κρατικούς φορείς, που φροντίζουν για τη διαρκή ανανέωση της επιτήρησης (αυτή τη φορά δήθεν για λόγους δημόσιας υγείας – από τα διαβατήρια υγείας μέχρι τον νόμο για τη λογοκρισία των «fake news» στο διαδίκτυο), διαμορφώνουν αυτό που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε βιο-πληροφορικο-ασφαλίτικο σύμπλεγμα εξουσίας.

Ο νέος κορωνοϊός ήταν μια πρώτης τάξης ευκαιρία για την επιτάχυνση και το βάθεμα της αναδιάρθρωσης. Ένας ιός από γνωστή οικογένεια, που ήταν γνωστό έγκαιρα ότι προκαλεί σοβαρή νόσο μόνο σε συγκεκριμένες πληθυσμιακές ομάδες (περίπου το 50% των θανάτων που αποδόθηκαν στην covid-19 συνέβησαν σε γηροκομεία), και άρα θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί με πολύ ηπιότερα μέσα – με προτεραιότητα την προστασία αυτών των ομάδων. Αυτοί όμως που έχουν την εξουσία προτίμησαν να τον εκμεταλλευτούν για τους δικούς τους σκοπούς και έτσι στήθηκε ένα ευφυέστατο πλαίσιο τρομοκρατίας, με καμπύλες και αριθμούς, θανατόμετρα και κρουσματομέτρα, που στόχευε στις υγιεινιστικές φοβίες και μέσα στο οποίο ταίριαξαν όλα τα γνωστά στρατο-αστυνομικά μέτρα πειθάρχησης που επιβλήθηκαν στον υγιή (δυνάμει ασθενή!) πληθυσμό, και καμία σχέση δεν είχαν με αντιμετώπιση κάποιας επιδημίας (από την απαγόρευση μαζώξεων και κυκλοφορίας ως τη μερική ποσοπαγόρευση). Ξαφνικά, λοιπόν, μέσα σε ελάχιστους μήνες οι άνθρωποι παγκόσμια έπαψαν να πεθαίνουν από καρδιακά και εγκεφαλικά επεισόδια, από σχεδόν κάθε άλλη αιτία (ακόμη και από άλλους ιούς) και οι θάνατοι άρχισαν να μπαίνουν σε μια «κοινή δεξαμενή» θανάτων από covid-19.

Για να σταματήσει αυτή η «κοινή δεξαμενή» θανάτων να γεμίζει πρέπει, μας λένε σε κάθε τόνο, να φτιαχτεί ένα νέο θαυματουργό φάρμακο-εμβόλιο, για το οποίο δουλεύουν ακούραστα οι φαρμακοβιομηχανίες, με χρηματοδότηση από δικά μας λεφτά. Πότε άλλωστε χάσαν ευκαιρία να

δημιουργήσουν έκτακτες ανάγκες που έρχονται καλύψουν με καινούργια πανάκριβα φάρμακα που είναι από άχρηστα έως θανατηφόρα; Και πότε άφησαν τους «ειδικούς» έξω από τα συμφέροντά τους (σας θυμίζει τίποτα η Novartis;); Αυτό το πρωτότυπο θαυματουργό εμβόλιο που θα σταματήσει τη θανατοδεξαμενή θα κυκλοφορήσει χωρίς πολλές δοκιμές και χωρίς πολλές ευθύνες αυτών που θα το παράξουν και θα το (μοσχο)πουλήσουν (αφού είμαστε σε έκτακτη ανάγκη!). Αν τώρα αυτό το εμβόλιο είναι γενετικά τροποποιημένο (δηλαδή: από τεχνητό mRNA ως ολόκληρος μεταλλαγμένος ιός), αν είναι η πρώτη φορά στην ιστορία που θα εγκριθεί ανθρώπινο εμβόλιο κατασκευασμένο σε 6 μήνες παραβιάζοντας όλους τους κανόνες ασφαλείας, και αν τελικά αυτό προκαλέσει παρενέργειες και θανάτους, τι να κάνουμε (μας ξαναλένε), αυτά συμβαίνουν, αλλά θα είναι για το καλό του κόσμου όλου.

Το 1/3 έως το 1/2 του παγκόσμιου πληθυσμού κλείστηκε σπίτι του (είτε είχε είτε δεν είχε "κολληθεί...") με «αυτοκρατορική» διαταγή. Και όταν βγήκε από αυτό, ανακάλυψε ότι ή δεν είχε δουλειά ή έπρεπε να δουλεύει όλη μέρα στην εταιρεία ή/και στο σπίτι του για μικρότερο μισθό. Δεν το λες και μικρό κέρδος αυτό για τους εργοδότες... Ταυτόχρονα, έγινε κοινή συνείδηση σε δισεκατομμύρια ανθρώπους, με την ευγενική και επ' αμοιβή συμβολή τεράστιων προπαγανδιστικών μηχανισμών (μ.μ.ε.), ότι πρέπει να υπακούν τυφλά στους αφέντες τους (κρατικούς μηχανισμούς και κεφάλαιο), διότι εάν δεν το έκαναν και εξέφραζαν οποιαδήποτε αμφιβολία θα έπεφταν σαν το χαλάζι πρόστιμα, ποινές φυλάκισης, αλλά και η μεγάλη ντροπή που αποτελεί ο στιγματισμός ως «ψεκασμένου», «χριστιανοταλιμπάν», «αρνητή της μάσκας», φοβικού στο 5G και εν τέλει όμοιου με τους πιστούς της «επίπεδης γης». Φτιάχτηκε έτσι το τόσο βοήθικό για τους δημαγωγούς δίπολο: πιστοί εναντίον άπιστων – όπου άπιστοι σημειώστε «συνωμοσιολόγοι». Ίδου η δεύτερη «κοινή δεξαμενή», εκεί που μεθοδευμένα ρίχνονται όσες/οι αμφισβητούν τη διαστρεβλωμένη πραγματικότητα: αυτή της συνωμοσιολογίας.

Και η οργανωμένη, κριτική ματιά και απόψεις από την πλευρά των εργατριών/ών; Αυτή που παρακολουθεί ψύχραιμα όσα γίνονται και έχει ή διαμορφώνει τα απαραίτητα αναλυτικά εργαλεία να κρίνει κάθε τι που γίνεται και από την οπτική του ποιόν συμφέρει και ποιόν χτυπά; Φαίνεται αυτή τη στιγμή να είναι αδύναμη να παραγάγει το έργο που της αντιστοιχεί. Είναι μειοψηφική και εύκολα πετιέται (από κυρίαρχους και μη) στην «κοινή δεξαμενή» της συνωμοσιολογίας. Υπάρχει όμως. Η

εργατική κριτική απέναντι στην κολλοσιαίων διαστάσεων, ταυτόχρονη, σχεδόν παγκόσμια, αναδιάρθρωση πρέπει να συγκροτηθεί και να παράξει τον δικό της λόγο και τη δική της πράξη.

Ανασηκώσαμε λοιπόν τα κόκκινα μαντήλια σαν δήλωση και κάλεσμα σε συλλογική κριτική, αντιπληροφόρηση και πράξη από την εργατική πλευρά της ιστορίας και απέναντι στα όσα μας συμβαίνουν. Τα κόκκινα μαντήλια στο πρόσωπο, είτε για να το κρύψουν απ' την αναγνώριση της αστυνομίας είτε για να το προστατέψουν πρόχειρα από δακρυγόνα και ασφυξιογόνα, είναι μέρος της εργατικής/πληθειακής ανταγωνιστικής ιστορίας εδώ και δεκαετίες! Η υιοθέτηση των κόκκινων μαντηλιών σαν μέρους του καθημερινού μας ντυσίματος σ' αυτήν την συγκυρία έχει, εξ αρχής αυτήν τη σημασία: σ' ένα κόσμο γεμάτο φόβο, κρατική κατατολή, «μάσκες» και «αντισηπτικά», τοποθετούμε εαυτούς στη δική μας ανταγωνιστική ιστορία. Υπάρχει βέβαια και η πρακτική πλευρά: στον βαθμό που δεν είναι δυνατό να αποφεύγουμε το καθεστωτικό σύμβολο της υπακοής/πειθαρχίας, τη μάσκα – σύμβολο με πολιτική σημασία για τη δική τους μεριά – η αντιστροφή μέσα απ' τη χρήση του δικού μας συμβόλου (του κόκκινου μαντηλιού) μάς απαλλάσσει απ' τα πρόστιμα, ενώ ταυτόχρονα φωνάζει ότι «δεν τρώμε» ούτε τον ψυχολογικό πόλεμο ούτε την πειθάρχηση.

Προσπαθούμε να κατανοούμε τι και γιατί γίνεται και πώς θα το αντιπαλέψουμε, γιατί μόνο για το καλό μας δεν είναι. Ερευνούμε, σκεφτόμαστε, συζητάμε συλλογικά και πράττουμε.

για γνώμες, ραντεβού, ραβασάκια,
ανώνυμες απειλές, στείλε e-mail:
fightnewnormal@tutanota.com

για παραπάνω σκάψιμο:
redbandanasthess.wordpress.com
redscarves.net

